Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 236/2012

z dnia 14 marca 2012 r.

w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r.	L 257	1	28.8.2014
►M2	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/27 z dnia 27 września 2021 r.	L 6	9	11.1.2022
►M3	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2869 z dnia 13 grudnia 2023 r.	L 2869	1	20.12.2023
►M4	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2845 z dnia 13 grudnia 2023 r.	L 2845	1	27.12.2023

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 236/2012

z dnia 14 marca 2012 r.

w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

a) instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a), które są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu w Unii, w tym takich instrumentów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu;

b) instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 dyrektywy 2004/39/WE, związanych z instrumentem finansowym, o którym mowa w lit. a), lub z emitentem takiego instrumentu finansowego, w tym takich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu;

c) instrumentów dłużnych wyemitowanych przez państwo członkowskie lub Unię i instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4–10 dyrektywy 2004/39/WE, związanych z instrumentami dłużnymi wyemitowanymi przez państwo członkowskie lub Unię lub odnoszących się do nich.

2. Art. 18, 20 i 23–30 mają zastosowanie do wszystkich instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a).

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „instrument finansowy” oznacza instrument wymieniony w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;

b) „krótka sprzedaż” akcji lub instrumentów dłużnych oznacza każdą sprzedaż akcji lub instrumentów dłużnych, które w chwili zawarcia umowy sprzedaży nie są własnością sprzedającego, w tym taką sprzedaż w sytuacji, gdy w chwili zawarcia umowy sprzedaży sprzedający pożyczył akcje lub instrumenty dłużne do celów ich dostawy przy rozrachunku lub uzgodnił ich pożyczenie, nieobejmującą:

   (i) sprzedaży przez którąkolwiek ze stron na mocy umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, w przypadku gdy jedna ze stron zgodziła się sprzedać drugiej stronie papier wartościowy po określonej cenie, a druga strona zobowiązała się do odsprzedania tego papieru wartościowego w późniejszym terminie po innej określonej cenie;

▼B

(ii) przeniesienia papierów wartościowych na mocy umowy pożyczki papierów wartościowych; lub

(iii) zawarcia kontraktu terminowego typu future ani innej umowy na instrumenty pochodne, w przypadku gdy uzgodniono sprzedaż papierów wartościowych po określonej cenie w późniejszym terminie;

c) „swap ryzyka kredytowego” oznacza umowę na instrument pochodny, w ramach której jedna strona wnosi opłatę na rzecz drugiej strony w zamian za płatność lub inne świadczenie w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego podmiotu referencyjnego i wszelkiej innej sytuacji niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do tej umowy na instrument pochodny, która to sytuacja ma podobne skutki gospodarcze;

d) „emitent długu państwowego” oznacza dowolny z poniższych podmiotów emitujących instrumenty dłużne:

(i) Unię;

(ii) państwo członkowskie, w tym dowolną agendę rządową, agencję lub spółkę celową danego państwa członkowskiego;

(iii) w przypadku federalnego państwa członkowskiego, członka federacji;

(iv) spółkę celową dla kilku państw członkowskich;

(v) międzynarodową instytucję finansową ustanowioną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest pozyskiwanie środków finansowych i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami; lub

(vi) Europejski Bank Inwestycyjny;

e) „swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego” oznacza swap ryzyka kredytowego, zgodnie z którym w przypadku zdarzenia kredytowego lub niewykonania zobowiązań odnoszących się do emitenta długu państwowego zostanie dokonana płatność lub wypłacone inne świadczenie;

f) „dług państwowy” oznacza instrument dłużny emitowany przez emitenta długu państwowego;

g) „wyemitowany dług państwowy” oznacza całkowity dług państwowy wyemitowany przez emitenta długu państwowego, który nie został jeszcze spłacony;

h) „wyemitowany kapitał podstawowy” w odniesieniu do spółki oznacza wszystkie akcje zwykłe i ewentualne akcje uprzywilejowane wyemitowane przez spółkę, nie obejmuje jednak zamiennych dłużnych papierów wartościowych;

i) „rodzime państwo członkowskie” oznacza:

(i) w odniesieniu do przedsiębiorstwa inwestycyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE lub do rynku regulowanego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, rodzime państwo członkowskie w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 dyrektywy 2004/39/WE;

(ii) w odniesieniu do instytucji kredytowej – rodzime państwo członkowskie w rozumieniu art. 4 pkt 7 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ([1]);

([1]) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

▼B

(iii) w odniesieniu do osoby prawnej niewymienionej w ppkt (i) lub (ii), państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba statutowa, lub w przypadku braku siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba;

(iv) w odniesieniu do osoby fizycznej – państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba, lub w przypadku braku siedziby – państwo członkowskie, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania;

j) „odpowiedni właściwy organ” oznacza:

(i) w odniesieniu do długu państwowego państwa członkowskiego lub, w przypadku federalnego państwa członkowskiego, w odniesieniu do długu państwowego członka federacji, lub swapu ryzyka kredytowego dotyczącego państwa członkowskiego lub członka federacji – właściwy organ tego państwa członkowskiego;

(ii) w odniesieniu do długu państwowego Unii lub swapu ryzyka kredytowego dotyczącego Unii – właściwy organ jurysdykcji, w której znajduje się departament emitujący dług;

(iii) w odniesieniu do długu państwowego kilku państw członkowskich działających za pośrednictwem spółki celowej lub do swapu ryzyka kredytowego dotyczącego takiej spółki celowej – właściwy organ jurysdykcji, w której dana spółka celowa ma siedzibę;

(iv) w odniesieniu do długu państwowego międzynarodowej instytucji finansowej ustanowionej przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest pozyskiwanie środków finansowych i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami – właściwy organ jurysdykcji, w której ustanowiono tę międzynarodową instytucję finansową;

(v) w odniesieniu do instrumentu finansowego innego niż instrument, o którym mowa w ppkt (i)–(iv) – organ właściwy dla tego instrumentu finansowego, zdefiniowany w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 ([1]) i określony zgodnie z rozdziałem III tego rozporządzenia;

(vi) w odniesieniu do instrumentu finansowego, który nie jest objęty przepisami ppkt (i)–(v) – właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ten instrument finansowy został dopuszczony po raz pierwszy do obrotu w systemie obrotu;

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1).

▼B

(vii) w odniesieniu do instrumentu dłużnego wyemitowanego przez Europejski Bank Inwestycyjny – właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się Europejski Bank Inwestycyjny;

k) „działalność animatora rynku” oznacza działalność przedsiębiorstwa inwestycyjnego, instytucji kredytowej, podmiotu z państwa trzeciego lub przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2004/39/WE, będących uczestnikami systemu obrotu lub rynku w państwie trzecim, którego ramy prawne i nadzorcze zostały uznane za równoważne przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 2, w przypadku gdy wymienione podmioty w charakterze głównego uczestnika dokonują transakcji na instrumentach finansowych, niezależnie od tego, czy są one przedmiotem obrotu w systemie obrotu, czy też poza takim systemem, działając w dowolnej z poniższych sytuacji:

(i) wystawiając ostateczne kwotowania dotyczące jednocześnie kupna i sprzedaży, o porównywalnej wielkości i po konkurencyjnych cenach, w wyniku czego rynek jest stale i regularnie zasilany płynnością;

(ii) w ramach swojej zwykłej działalności, realizując zlecenia składane przez klientów lub zlecenia w odpowiedzi na zapotrzebowanie ze strony klientów dotyczące transakcji;

(iii) zabezpieczając pozycje wynikające z realizacji zadań na mocy ppkt (i) oraz (ii);

l) „system obrotu” oznacza rynek regulowany w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE lub wielostronną platformę obrotu w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2004/39/WE;

m) „główny system obrotu” w odniesieniu do akcji oznacza system mający największy obrót tymi akcjami;

n) „upoważniony główny dealer” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która podpisała umowę z emitentem długu państwowego lub która została formalnie uznana za głównego dealera przez emitenta długu państwowego lub w jego imieniu, oraz która na mocy tej umowy lub tego uznania zobowiązała się do dokonywania transakcji w charakterze głównego uczestnika w związku z operacjami na rynku pierwotnym i wtórnym związanymi z długiem emitowanym przez danego emitenta;

o) „partner centralny” oznacza podmiot prawny, który działa pomiędzy kontrahentami umów będących w obrocie na co najmniej jednym rynku finansowym, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy, i który jest odpowiedzialny za prowadzenie systemu rozliczeniowego;

p) „dzień handlowy” oznacza dzień handlowy, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006;

▼B

q) „obrót” akcją oznacza obrót w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 uściślających definicje zawarte w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności precyzujące, kiedy osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za właściciela instrumentu finansowego na potrzeby definicji krótkiej sprzedaży zawartej w ust. 1 lit. b).

Artykuł 3

Pozycje krótkie i długie

1. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja będąca wynikiem jednej z poniższych czynności jest uznawana za pozycję krótką dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego lub wyemitowanego długu państwowego:

a) krótka sprzedaż akcji wyemitowanej przez spółkę lub instrumentu dłużnego wyemitowanego przez emitenta długu państwowego;

b) zawarcie transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty, o których mowa w lit. a), lub zawarcie transakcji związanej z takim innym instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną zawierającą tę transakcję, w przypadku spadku ceny lub wartości danej akcji lub danego instrumentu dłużnego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja będąca wynikiem jednej z poniższych czynności jest uznawana za pozycję długą dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego lub wyemitowanego długu państwowego:

a) posiadanie akcji wyemitowanej przez spółkę lub instrumentu dłużnego wyemitowanego przez emitenta długu państwowego;

b) zawarcie transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty, o których mowa w lit. a), lub zawarcie transakcji związanej z takim innym instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną zawierającą tę transakcję, w przypadku wzrostu ceny lub wartości danej akcji lub danego instrumentu dłużnego.

3. Do celów ust. 1 i 2 obliczanie pozycji krótkiej lub długiej – w stosunku do każdej pozycji posiadanej pośrednio przez daną osobę, w tym za pomocą jakiegokolwiek indeksu, koszyka papierów wartościowych lub jakiegokolwiek udziału w funduszu indeksowym ETF lub podobnym podmiocie – określane jest przez daną osobę fizyczną lub prawną działającą rozsądnie przy uwzględnieniu dostępnych publicznie informacji na temat kompozycji danego indeksu lub koszyka

▼B

papierów wartościowych lub udziałów posiadanych przez dany fundusz indeksowy ETF lub podobny podmiot. W procesie obliczania takiej pozycji krótkiej lub długiej żadna osoba nie jest zobowiązana do uzyskania od jakiejkolwiek osoby jakichkolwiek informacji w czasie rzeczywistym dotyczących tej kompozycji.

Do celów ust. 1 i 2 przy obliczaniu pozycji krótkiej lub długiej dotyczących długu państwowego uwzględnia się wszelkie swapy ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego dotyczące danego emitenta długu państwowego.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja pozostająca po odjęciu wszelkich pozycji długich posiadanych przez osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do wyemitowanego kapitału podstawowego od wszelkich pozycji krótkich posiadanych przez daną osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do tego kapitału, jest uznawana za pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja pozostająca po odjęciu wszelkich pozycji długich posiadanych przez osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do wyemitowanego długu państwowego i wszelkich pozycji długich z tytułu instrumentów dłużnych emitenta długu państwowego, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną danego długu państwowego, od wszelkich pozycji krótkich posiadanych przez daną osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do tego samego długu państwowego, jest uznawana za pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego długu państwowego danego emitenta długu państwowego.

6. Obliczenia długu państwowego na podstawie ust. 1–5 są dokonywane w odniesieniu do każdego emitenta długu państwowego z osobna, nawet jeżeli dług państwowy jest emitowany w imieniu danego emitenta długu państwowego przez odrębne podmioty.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, określających:

a) przypadki, w których osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za posiadacza akcji lub instrumentu dłużnego do celów ust. 2;

b) przypadki, w których osoba fizyczna lub prawna ma pozycję krótką netto do celów ust. 4 i 5, oraz metodę obliczania takiej pozycji;

c) metodę obliczania pozycji do celów ust. 3, 4 i 5 w przypadku gdy poszczególne podmioty wchodzące w skład grupy mają pozycje długie lub krótkie lub w odniesieniu do działalności zarządzania funduszem związanej z odrębnymi funduszami.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) metoda obliczania uwzględnia w szczególności, czy wobec danego emitenta stosuje się różne strategie inwestycyjne za pośrednictwem więcej niż jednego odrębnego funduszu zarządzanego przez tego samego zarządzającego funduszem, czy wobec danego emitenta stosuje się tę samą strategię inwestycyjną za pośrednictwem więcej niż jednego funduszu, oraz czy więcej niż jeden portfel w ramach tej samej jednostki jest zarządzany w sposób uznaniowy zgodnie z tą samą strategią inwestycyjną w odniesieniu do danego emitenta.

▼B

Artykuł 4

Niepokryta pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że osoba fizyczna lub prawna posiada niepokrytą pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w przypadku gdy ten swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie służy do zabezpieczenia:

a) ryzyka niewykonania zobowiązania przez emitenta, w przypadku gdy dana osoba fizyczna lub prawna ma pozycję długą z tytułu długu państwowego tego emitenta, do którego to długu odnosi się dany swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego; lub

b) ryzyka obniżenia wartości długu państwowego, w przypadku gdy dana osoba fizyczna lub prawna posiada aktywa lub pasywa, w tym np. kontrakty finansowe, portfel aktywów lub zobowiązania finansowe, których wartość jest skorelowana z wartością długu państwowego.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 TFUE, określających, do celów ust. 1 niniejszego artykułu:

a) przypadki, w których transakcja swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego jest uznawana za zabezpieczenie ryzyka niewykonania zobowiązania lub ryzyka obniżenia wartości długu państwowego, oraz metodę obliczania niepokrytej pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;

b) metodę obliczania pozycji w przypadku gdy poszczególne podmioty wchodzące w skład grupy mają pozycje długie lub krótkie lub w odniesieniu do działalności zarządzania funduszem związanej z odrębnymi funduszami.

ROZDZIAŁ II

PRZEJRZYSTOŚĆ POZYCJI KRÓTKICH NETTO

Artykuł 5

Zgłaszanie właściwym organom znacznych pozycji krótkich netto z tytułu akcji

1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu, powiadamia odpowiedni właściwy organ zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub spada poniżej tego progu.

▼M2

2. Stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia określony jest procentowo i wynosi 0,1 % wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki oraz każde 0,1 % powyżej tej pierwszej wartości.

▼B

3. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – EUNGiPW) może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.

Artykuł 6

Publiczne ujawnianie znacznych pozycji krótkich netto z tytułu akcji

1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu, podaje do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące tej pozycji zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowny próg powodujący obowiązek publikacji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub spada poniżej tego progu.

2. Stosowny próg powodujący obowiązek publikacji określony jest procentowo i wynosi 0,5 % wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki oraz każde 0,1 % powyżej tej pierwszej wartości.

3. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, EUNGiPW może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.

5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w odniesieniu do ofert przejęcia, transakcji łączenia i innych transakcji mających wpływ na własność spółek lub ich kontrolowanie, regulowanych przez organy nadzoru wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ([1]), które to przepisy wymagają ujawniania pozycji krótkich przekraczających wymogi niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Zgłaszanie właściwym organom znacznych pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego

1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego długu państwowego powiadamia odpowiedni właściwy organ zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do danego eminenta długu państwowego lub spada poniżej tych progów.

([1]) Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.

▼B

2. Stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia obejmują kwotę podstawową, a następnie narastające wartości dodatkowe w odniesieniu do emitenta długu państwowego, określone w środkach przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 3. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej progi powodujące obowiązek zgłoszenia dla każdego państwa członkowskiego.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, określających kwoty i narastające wartości dodatkowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Komisja:

a) zapewnia wyznaczenie progów na poziomach, które nie powodują obowiązku zgłaszania pozycji o minimalnej wartości;

b) uwzględnia łączną wartość niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla każdego emitenta długu państwowego oraz średnią wielkość pozycji z tytułu długu państwowego tego emitenta długu państwowego, które są w posiadaniu uczestników rynku; oraz

c) uwzględnia płynność każdego rynku obligacji państwowych.

Artykuł 8

Zgłaszanie właściwym organom niepokrytych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

W przypadku gdy właściwy organ zawiesi ograniczenia zgodnie z art. 14 ust. 2, osoba fizyczna lub prawna, która posiada niepokrytą pozycję dotyczącą swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, powiadamia odpowiedni właściwy organ, gdy pozycja ta osiąga stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do danego emitenta długu państwowego lub spada poniżej tych progów, określonych zgodnie z art. 7.

Artykuł 9

Sposoby zgłaszania i ujawniania

1. Zgłoszenie lub ujawnienie na mocy art. 5, 6, 7 lub 8 zawiera informacje dotyczące tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, która posiada odpowiednie pozycje, wielkości odpowiednich pozycji, emitenta związanego z posiadaną pozycją oraz daty otworzenia, zmiany lub zamknięcia odpowiedniej pozycji.

Do celów art. 5, 6, 7 i 8 osoby fizyczne i prawne posiadające znaczne pozycje krótkie netto przechowują przez okres pięciu lat dokumentację dotyczącą pozycji brutto, które składają się na znaczną pozycję krótką netto.

2. Pozycja krótka netto jest obliczana o godzinie 24.00 po zakończeniu dnia handlowego, w którym dana osoba fizyczna lub prawna posiadała stosowną pozycję. Pora ta dotyczy wszystkich transakcji, niezależnie od sposobu dokonywania obrotu, w tym transakcji dokonywanych ręcznie lub automatycznie, oraz niezależnie od tego, czy transakcji tych dokonano w normalnych godzinach handlu. Zgłoszenia lub

▼B

ujawnienia dokonuje się nie później niż o godz. 15.30 następnego dnia handlowego. Terminy określone w niniejszym ustępie oblicza się zgodnie z czasem obowiązującym w państwie członkowskim odpowiedniego właściwego organu, któremu dana pozycja musi zostać zgłoszona.

3. Zgłoszenie informacji odpowiedniemu właściwemu organowi odbywa się z zapewnieniem poufności informacji; obejmuje również mechanizmy służące potwierdzeniu autentyczności źródła zgłoszenia.

4. Publiczne ujawnianie informacji, o którym mowa w art. 6, jest dokonywane w sposób zapewniający szybki i niedyskryminacyjny dostęp do informacji. Informacje te zamieszcza się na centralnej stronie internetowej prowadzonej lub nadzorowanej przez odpowiedni właściwy organ. Właściwe organy przekazują EUNGiPW adres tej strony internetowej; z kolei EUNGiPW na swojej stronie internetowej zamieszcza link do wszystkich takich centralnych stron internetowych.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, które mają być udostępniane na potrzeby ust. 1.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 4 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki, za pomocą których informacje mogą być podawane do wiadomości publicznej.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10

Stosowanie wymogów dotyczących zgłaszania i ujawniania

Wymogi dotyczące zgłaszania i ujawniania na podstawie art. 5, 6, 7 i 8 stosują się do osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Unii lub w państwie trzecim.

Artykuł 11

Informacje przekazywane EUNGiPW

1. Właściwe organy przekazują EUNGiPW co kwartał, w zbiorczej formie, informacje na temat pozycji krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego i wyemitowanego długu państwowego oraz niepokrytych pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego

▼B

z tytułu długu państwowego, w przypadku których dany właściwy organ jest odpowiednim właściwym organem i otrzymuje zgłoszenia na podstawie art. 5, 7 i 8.

2. Aby wykonywać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW może w dowolnym czasie żądać od odpowiedniego właściwego organu dodatkowych informacji na temat pozycji krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego i wyemitowanego długu państwowego lub niepokrytych pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.

Właściwy organ przekazuje EUNGiPW żądane informacje najpóźniej w terminie siedmiu dni kalendarzowych. W przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim, właściwy organ dostarcza EUNGiPW w terminie 24 godzin wszelkie dostępne informacje zgodnie z wymogami dotyczącymi zgłaszania na podstawie art. 5, 7 i 8.

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających formę, w jakiej informacje mają być przekazywane zgodnie z ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼M3

Artykuł 11a

Dostępność informacji w europejskim pojedynczym punkcie dostępu

1. Od dnia 10 lipca 2026 r. osoby fizyczne lub prawne, podając do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przekazują jednocześnie te informacje organowi zbierającemu dane, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w celu ich udostępnienia w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP) ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 ([1]).

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia europejskiego pojedynczego punktu dostępu zapewniającego scentralizowany dostęp do publicznie dostępnych informacji mających znaczenie dla usług finansowych, rynków kapitałowych i zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M3

Informacje te muszą spełniać następujące wymogi:

a) zostały przekazane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859 lub – jeżeli wymaga tego prawo Unii – w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zgodnie z art. 2 pkt 4 tego rozporządzenia;

b) towarzyszą im następujące metadane:

(i) wszystkie imiona i nazwiska osób fizycznych lub wszystkie nazwy osób prawnych, których dotyczą informacje;

(ii) w przypadku osób prawnych – identyfikator podmiotu prawnego osoby określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;

(iii) w przypadku osób prawnych – wielkość osoby według kategorii określonej zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. d) tego rozporządzenia;

(iv) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;

(v) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

2. Do celów ust. 1 lit. b) pkt (ii) osoby prawne uzyskują identyfikator podmiotu prawnego.

3. W celu udostępniania w ESAP informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest właściwy organ.

4. W celu zapewnienia wydajnego zbierania informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1 oraz zarządzania nimi ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających:

a) pozostałe metadane, które mają towarzyszyć informacjom;

b) strukturę danych zawartych w informacjach;

c) informacje, w przypadku których wymagany jest format nadający się do odczytu maszynowego, oraz jaki format nadający się do odczytu maszynowego należy stosować w takich przypadkach.

Do celów lit. c) ESMA ocenia zalety i wady różnych formatów nadających się do odczytu maszynowego i przeprowadza odpowiednie testy praktyczne.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼M3

5. W razie potrzeby ESMA przyjmuje wytyczne, aby zapewnić poprawność metadanych przekazywanych zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy lit. a).

▼B

ROZDZIAŁ III

NIEPOKRYTA KRÓTKA SPRZEDAŻ

Artykuł 12

Ograniczenia dotyczące niepokrytej krótkiej sprzedaży akcji

1. Osoba fizyczna lub prawna może dokonać krótkiej sprzedaży akcji dopuszczonej do obrotu w systemie obrotu tylko wówczas, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) osoba fizyczna lub prawna pożyczyła daną akcję lub poczyniła inne postanowienia wywołujące podobny skutek prawny;

b) osoba fizyczna lub prawna zawarła umowę pożyczki danej akcji lub ma inne w pełni wymagalne roszczenie na mocy umowy lub prawa rzeczowego do uzyskania prawa własności do odpowiedniej liczby papierów wartościowych tej samej kategorii, w związku z czym możliwe jest dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie;

c) osoba fizyczna lub prawna zawarła z osobą trzecią porozumienie, na mocy którego ta osoba trzecia potwierdziła, że dana akcja została zlokalizowana, i podjęła względem osób trzecich środki niezbędne do tego, aby osoba fizyczna lub prawna mogła racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie.

2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić rodzaje umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji na potrzeby rozrachunku. Określając, jakie środki są konieczne w celu zapewnienia podstaw, by racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie, EUNGiPW bierze pod uwagę m.in. handel intraday i płynność akcji.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Ograniczenia dotyczące niepokrytej krótkiej sprzedaży długu państwowego

1. Osoba fizyczna lub prawna może dokonać krótkiej sprzedaży długu państwowego tylko wówczas, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) dana osoba fizyczna lub prawna pożyczyła dług państwowy lub poczyniła inne postanowienia wywołujące podobny skutek prawny;

▼B

b) dana osoba fizyczna lub prawna zawarła umowę pożyczki długu państwowego lub ma inne w pełni wymagalne roszczenie na mocy umowy lub prawa rzeczowego do uzyskania prawa własności do odpowiedniej liczby papierów wartościowych tej samej kategorii, w związku z czym możliwe jest dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie;

c) dana osoba fizyczna lub prawna zawarła z osobą trzecią porozumienie, na mocy którego ta osoba trzecia potwierdziła, że dany dług państwowy został zlokalizowany, lub może w inny sposób racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania, jeżeli dana transakcja służy do zabezpieczenia pozycji długiej z tytułu instrumentów dłużnych emitenta, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną danego instrumentu długu państwowego.

3. W przypadku gdy płynność długu państwowego spadnie poniżej progu określonego zgodnie z metodyką, o której mowa w ust. 4, odpowiedni właściwy organ może tymczasowo zawiesić ograniczenia określone w ust. 1. Przed zawieszeniem tych ograniczeń odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym zawieszeniu.

Zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu. Zawieszenie może zostać przedłużone o okresy nieprzekraczające sześciu miesięcy, o ile powody, dla których wprowadzono zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli zawieszenie nie zostanie przedłużone przed upływem początkowego okresu lub każdego kolejnego okresu przedłużenia, wygasa ono automatycznie.

W ciągu 24 godzin od powiadomienia przez odpowiedni właściwy organ EUNGiPW wydaje opinię w oparciu o ust. 4 na temat zawieszenia lub jego przedłużenia będących przedmiotem powiadomienia. Opinię tę publikuje się na stronie internetowej EUNGiPW.

4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42, określając parametry i metody obliczania progu płynności, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wyemitowanego długu państwowego.

Parametry i metody umożliwiające państwom członkowskim obliczenie progu ustala się w taki sposób, by osiągnięcie tego progu oznaczało istotne pogorszenie względem średniego poziomu płynności w odniesieniu do danego długu państwowego.

Próg ten określa się na podstawie obiektywnych kryteriów specyficznych dla danego rynku długu państwowego, m.in. łącznej wartości niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla każdego emitenta długu państwowego.

5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić rodzaje umów lub porozumień, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność instrumentu długu państwowego na potrzeby rozrachunku. EUNGiPW uwzględnia w szczególności potrzebę utrzymania płynności rynków, w tym zwłaszcza rynków obligacji państwowych i rynków odkupu obligacji państwowych.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

▼B

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 14

Ograniczenia dotyczące niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

1. Osoba fizyczna lub prawna może zawrzeć transakcję swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego wyłącznie, jeżeli transakcja ta nie doprowadzi do niepokrytej pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, o której mowa w art. 4.

2. Właściwy organ może tymczasowo zawiesić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, jeżeli ma obiektywne podstawy do uznania, że rynek długu państwowego nie działa prawidłowo i że ograniczenia te mogą niekorzystnie wpłynąć na rynek swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w szczególności zwiększając koszt pożyczania dla emitentów długu państwowego lub obniżając zdolność emitentów długu państwowego do emisji nowego długu. Podstawy te oparte są na następujących wskaźnikach:

a) wysokie lub rosnące stopy procentowe w odniesieniu do długu państwowego;

b) wzrost spreadów stóp procentowych w odniesieniu do długu państwowego w stosunku do długu państwowego innych emitentów długu państwowego;

c) wzrost spreadów swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w stosunku do własnej krzywej i w porównaniu z innymi emitentami długu państwowego;

d) odpowiedni okres powrotu ceny długu państwowego do pierwotnej równowagi po znaczącej transakcji;

e) kwoty długu państwowego mogące stanowić przedmiot obrotu.

Właściwy organ może również skorzystać ze wskaźników innych niż te wymienione w akapicie pierwszym lit. a)–e).

Przed zawieszeniem ograniczeń określonych w niniejszym artykule odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym zawieszeniu i podstawach tego zawieszenia.

Zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu. Zawieszenie może zostać przedłużone o okresy nieprzekraczające sześciu miesięcy, o ile powody, dla których wprowadzono zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli zawieszenie nie zostanie przedłużone przed upływem początkowego okresu lub każdego kolejnego okresu przedłużenia, wygasa ono automatycznie.

W ciągu 24 godzin od powiadomienia przez odpowiedni właściwy organ EUNGiPW wydaje opinię na temat planowanego zawieszenia lub jego przedłużenia, niezależnie od tego, czy właściwy organ przyjął za podstawę zawieszenia wskaźniki określone w akapicie pierwszym lit.

▼B

a)–e), czy też inne wskaźniki. W przypadku gdy podstawę planowanego zawieszenia lub jego przedłużenia stanowi akapit drugi, opinia ta zwiera również ocenę wskaźników, z jakich skorzystał właściwy organ. Opinię tę publikuje się na stronie internetowej EUNGiPW.

▼M1

—————

▼M4

Artykuł 15

Procedury zakupu na otwartym rynku

Partner centralny w państwie członkowskim, który świadczy usługi rozliczeniowe w odniesieniu do akcji, zapewnia wprowadzenie procedur, które spełniają wszystkie następujące wymogi:

a) jeżeli osoba fizyczna lub prawna sprzedająca akcje nie jest w stanie dostarczyć tych akcji do celów rozrachunku w ciągu czterech dni roboczych po wyznaczonym terminie rozrachunku, uruchamiane są automatycznie procedury zakupu tych akcji na otwartym rynku, aby zapewnić ich dostarczenie do celów rozrachunku;

b) jeżeli procedura zakupu akcji na otwartym rynku w celu ich dostarczenia nie jest możliwa, nabywcy wypłaca się określoną kwotę na podstawie wartości akcji, które miały być dostarczone w terminie dostawy, oraz dodatkową kwotę z tytułu strat poniesionych przez nabywcę w wyniku niedokonania rozrachunku;

c) osoba fizyczna lub prawna, która nie dokonała rozrachunku, zwraca wszystkie kwoty uiszczone na podstawie lit. a) i b).

▼B

ROZDZIAŁ IV

WYŁĄCZENIA

Artykuł 16

Wyłączenie w przypadku głównych systemów obrotu znajdujących się w państwie trzecim

1. Art. 5, 6, 12 i 15 nie mają zastosowania do akcji spółki dopuszczonych do obrotu w systemie obrotu w Unii, jeżeli główny system obrotu, w ramach którego prowadzony jest obrót tymi akcjami, znajduje się w państwie trzecim.

2. Odpowiedni właściwy organ dla akcji spółki znajdujących się w obrocie w systemie obrotu w Unii oraz w systemie znajdującym się w państwie trzecim ustala, co najmniej raz na dwa lata, czy główny system obrotu, w ramach którego prowadzony jest obrót tymi akcjami, znajduje się w państwie trzecim.

Odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW o akcjach, w stosunku do których ustalono, że ich główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim.

Co dwa lata EUNGiPW publikuje wykaz akcji, których główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim. Wykaz ten obowiązuje przez okres dwóch lat.

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania obrotu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu, w którym prowadzony jest obrót daną akcją.

▼B

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1 i 2, EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

a) daty, w której dokonywane są obliczenia dotyczące ustalenia głównego systemu obrotu akcją, i okresu, za który są one dokonywane;

b) daty, do której odpowiedni właściwy organ zawiadamia EUNGiPW o akcjach, których główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim;

c) daty, od której wykaz opublikowany przez EUNGiPW nabiera mocy obowiązującej.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17

Wyłączenie w przypadku działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym

1. Art. 5, 6, 7, 12, 13 i 14 nie mają zastosowania do transakcji dokonywanych w związku z działalnością animatora rynku.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2, przyjmować decyzje, w których stwierdza, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego zapewniają przestrzeganie przez rynek posiadający zezwolenie w tym państwie trzecim prawnie wiążących wymogów, które są – do celów stosowania wyłączenia przewidzianego w ust. 1 – równoważne z wymogami wynikającymi z przepisów tytułu III dyrektywy 2004/39/WE, z dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ([1]) oraz z dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ([2]), i które to wymogi podlegają w tym państwie trzecim skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli w tym państwie trzecim:

a) rynki podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu;

([1]) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.
([2]) Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

▼B

b) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, należytego i efektywnego handlu oraz aby były swobodnie zbywalne;

c) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz

d) zapewnione są przejrzystość i wiarygodność rynku przez zapobieganie nadużyciom na rynku w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.

3. Art. 7, 13 i 14 nie mają zastosowania do działalności osoby fizycznej lub prawnej, która – działając w charakterze upoważnionego głównego dealera na mocy umowy z emitentem długu państwowego – prowadzi w charakterze głównego uczestnika transakcje na instrumentach finansowych związane z operacjami na rynku pierwotnym lub wtórnym dotyczącymi długu państwowego.

4. Art. 5, 6, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do osoby fizycznej lub prawnej, która dokonuje krótkiej sprzedaży papieru wartościowego lub posiada pozycję krótką netto w związku z dokonywaniem stabilizacji na mocy rozdziału III rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych ([1]).

5. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie tylko wówczas, gdy dana osoba fizyczna lub prawna pisemnie powiadomiła właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o zamiarze skorzystania z wyłączenia. Powiadomienia tego należy dokonać nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed pierwszym skorzystaniem z wyłączenia planowanym przez tę osobę fizyczną lub prawną.

6. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie tylko wówczas, gdy upoważniony główny dealer pisemnie powiadomił odpowiedni właściwy organ w związku z danym długiem państwowym o zamiarze skorzystania z wyłączenia. Powiadomienia tego należy dokonać nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed pierwszym skorzystaniem z wyłączenia planowanym przez tę osobę fizyczną lub prawną działającą w charakterze upoważnionego głównego dealera.

7. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 5 i 6, może zakazać stosowania wyłączenia, jeżeli uzna, że dana osoba fizyczna lub prawna nie spełnia warunków dotyczących wyłączenia. Zakaz taki jest wydawany w terminie 30 dni kalendarzowych, o którym mowa w ust. 5 lub 6, lub później, jeżeli właściwy organ dowie się o zmianach dotyczących statusu danej osoby fizycznej lub prawnej, w związku z którymi przestała ona spełniać warunki dotyczące tego wyłączenia.

8. Podmiot z państwa trzeciego nieposiadający zezwolenia w Unii wysyła powiadomienie, o którym mowa w ust. 5 i 6, organowi właściwemu dla głównego systemu obrotu w Unii, w którym dokonuje transakcji.

9. Osoba fizyczna lub prawna, która dokonała powiadomienia na mocy ust. 5, niezwłocznie powiadamia na piśmie właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wszelkich zmianach wpływających na jej prawo do korzystania z wyłączenia lub o tym, że nie chce już dłużej korzystać z tego wyłączenia.

([1]) Dz.U. L 336 z 23.12.2003, s. 33.

▼B

10. Osoba fizyczna lub prawna, która dokonała powiadomienia na mocy ust. 6, niezwłocznie powiadamia na piśmie odpowiedni właściwy organ w związku z danym długiem państwowym o wszelkich zmianach wpływających na jej prawo do korzystania z wyłączenia lub o tym, że nie chce już dłużej korzystać z tego wyłączenia.

11. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego może zażądać od osoby fizycznej lub prawnej stosującej wyłączenia, o których mowa w ust. 1, 3 lub 4, pisemnych informacji w sprawie posiadanych przez nią pozycji krótkich lub działalności prowadzonej w ramach wyłączenia. Osoba fizyczna lub prawna dostarcza tych informacji nie później niż w terminie czterech dni kalendarzowych od dokonania takiego żądania.

12. Właściwy organ powiadamia EUNGiPW w terminie dwóch tygodni od powiadomienia zgodnie z ust. 5 lub 9 o wszelkich animatorach rynku i zgodnie z ust. 6 lub 10 o wszelkich upoważnionych głównych dealerach, którzy korzystają z wyłączenia, oraz o wszelkich animatorach rynku i upoważnionych głównych dealerach, którzy przestali korzystać z wyłączenia.

13. EUNGiPW publikuje i aktualizuje na swoich stronach internetowych wykaz animatorów rynku i upoważnionych głównych dealerów, którzy korzystają z wyłączenia.

14. Na podstawie niniejszego artykułu dana osoba może powiadomić właściwy organ, a właściwy organ może powiadomić EUNGiPW w dowolnym momencie w terminie 60 dni kalendarzowych przed dniem 1 listopada 2012 r.

ROZDZIAŁ V

UPRAWNIENIA DO INTERWENCJI PRZYSŁUGUJĄCE WŁAŚCIWYM ORGANOM I EUNGiPW

SEKCJA 1

Uprawnienia właściwych organów

Artykuł 18

Zgłaszanie i ujawnienie informacji w wyjątkowych okolicznościach

1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zażądać od osoby fizycznej lub prawnej posiadającej pozycje krótkie netto dotyczące określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych, aby zgłaszały temu organowi lub podawały do wiadomości publicznej informacje dotyczące danej pozycji, gdy osiąga ona ustalony przez właściwy organ próg powodujący obowiązek zgłoszenia lub spada poniżej tego progu, oraz jeżeli:

a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz

▼B

b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do instrumentów finansowych, w odniesieniu do których istnieje już wymóg przejrzystości na mocy art. 5–8. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.

Artykuł 19

Zgłoszenie przez kredytodawców w wyjątkowych okolicznościach

1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zastosować środek, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli:

a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz

b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.

2. Właściwy organ może zażądać od osób fizycznych lub prawnych zaangażowanych w kredytowanie określonych instrumentów finansowych lub kategorii instrumentów finansowych powiadamiania o wszelkich znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach takiego kredytowania.

Artykuł 20

Ograniczenia krótkiej sprzedaży i podobnych transakcji w wyjątkowych okolicznościach

1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zastosować jeden lub więcej środków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli:

a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz

b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.

2. Właściwy organ może nałożyć zakaz lub ograniczenia w stosunku do osób fizycznych lub prawnych, które dokonują:

a) krótkiej sprzedaży; lub

▼B

b) transakcji innej niż krótka sprzedaż, w wyniku której powstaje instrument finansowy lub związanej z takim instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną w przypadku spadku ceny lub wartości innego instrumentu finansowego.

3. Środek wprowadzany na mocy ust. 2 może mieć zastosowanie do transakcji dotyczących wszystkich instrumentów finansowych, instrumentów finansowych określonej kategorii lub jednego określonego instrumentu finansowego. Środek ten może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.

Artykuł 21

Ograniczenia transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w wyjątkowych okolicznościach

1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może ograniczyć zdolność osób fizycznych lub prawnych do zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub ograniczyć wartości pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, które te osoby mają prawo otworzyć, jeżeli:

a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz

b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.

2. Środek wprowadzany na mocy ust. 1 może mieć zastosowanie do transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego określonej kategorii lub do określonych transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Środek ten może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.

Artykuł 22

Środki stosowane przez inne właściwe organy

Bez uszczerbku dla art. 26 właściwy organ może – w odniesieniu do instrumentu finansowego, względem którego organ ten nie jest odpowiednim właściwym organem – nałożyć lub przedłużyć środek na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 wyłącznie za zgodą odpowiedniego właściwego organu.

▼B

Artykuł 23

Uprawnienie do tymczasowego ograniczenia krótkiej sprzedaży instrumentów finansowych w przypadku znacznego spadku ceny

1. Jeżeli cena instrumentu finansowego w określonym systemie obrotu znacząco spadnie w ciągu jednego dnia handlowego w stosunku do ceny zamknięcia, która została ustalona w tym systemie poprzedniego dnia handlowego, to właściwy organ w rodzimym państwie członkowskim tego systemu sprawdza, czy celowe jest nałożenie na osoby fizyczne lub prawne zakazu lub ograniczenia dotyczącego dokonywania krótkiej sprzedaży danego instrumentu finansowego w tym systemie obrotu lub ograniczenie w inny sposób transakcji na danym instrumencie finansowym dokonywanych w tym systemie obrotu po to, by zapobiec niekontrolowanemu spadkowi ceny tego instrumentu finansowego.

W przypadku gdy właściwy organ jest przekonany, zgodnie z akapitem pierwszym, że takie działanie jest celowe, nakłada – w przypadku akcji lub instrumentu dłużnego – na osoby fizyczne i prawne zakaz lub ograniczenie dotyczące dokonywania krótkiej sprzedaży w tym systemie obrotu lub – w przypadku innego typu instrumentu finansowego – ogranicza transakcje na tym instrumencie finansowym dokonywane w danym systemie obrotu po to, by zapobiec niekontrolowanemu spadkowi ceny tego instrumentu finansowego.

2. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 obowiązuje przez okres nie dłuższy niż do końca dnia handlowego następującego po dniu handlowym, w którym nastąpił spadek ceny. Jeżeli do końca dnia handlowego następującego po dniu handlowym, w którym nastąpił spadek ceny, następuje, mimo nałożonego środka, dalszy znaczący spadek wartości instrumentu finansowego o kwotę równą co najmniej połowie kwoty określonej w ust. 5 w stosunku do ceny zamknięcia pierwszego dnia handlowego, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania środka na kolejny okres nieprzekraczający dwóch dni handlowych od zakończenia drugiego dnia handlowego.

3. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 ma zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlega wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.

4. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego systemu obrotu, w którym cena instrumentu finansowego spadła w ciągu jednego dnia handlowego o wartość określoną w ust. 5, powiadamia EUNGiPW o decyzji podjętej zgodnie z ust. 1 najpóźniej dwie godziny po zakończeniu tego dnia handlowego. EUNGiPW niezwłocznie informuje właściwe organy rodzimych państw członkowskich systemów obrotu prowadzących handel tym samym instrumentem finansowym.

Jeżeli właściwy organ nie zgadza się z działaniem podjętym przez inny właściwy organ w stosunku do instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu w różnych systemach obrotu regulowanych przez różne właściwe organy, EUNGiPW może wspomóc te organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Do postępowania pojednawczego powinno dojść przed północą po zakończeniu tego samego dnia handlowego. Jeżeli właściwe organy nie zdołają dojść do porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, EUNGiPW może podjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Decyzja zapada przed rozpoczęciem następnego dnia handlowego.

5. Spadek wartości wynosi co najmniej 10 % w przypadku akcji płynnych, zdefiniowanych w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006, a w przypadku akcji niepłynnych i innych kategorii instrumentów finansowych jest równy wartości określonej przez Komisję.

6. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, EUNGiPW może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 5.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.

7. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42, określając, co stanowi znaczny spadek wartości instrumentów finansowych innych niż akcje płynne, uwzględniając specyfikę każdej kategorii instrumentów finansowych i różnice w zmienności.

8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku cen akcji płynnych o 10 % i spadku wartości określanego przez Komisję zgodnie z ust. 7.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 24

Okres ograniczenia

Środek nałożony na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający trzech miesięcy od daty opublikowania komunikatu, o którym mowa w art. 25.

Środek ten może zostać przedłużony na kolejne okresy nieprzekraczające trzech miesięcy, jeżeli nadal aktualne są powody podjęcia tego środka. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie.

▼B

Artykuł 25

Komunikat o ograniczeniu

1. Właściwy organ publikuje na swoich stronach internetowych komunikaty o decyzjach dotyczących nałożenia lub przedłużenia środka, o którym mowa w art. 18–23.

2. Komunikat ten zawiera co najmniej informacje dotyczące:

a) nałożonych środków, w tym instrumentów i kategorii transakcji, do których środki te mają zastosowanie, oraz okresu ich obowiązywania;

b) powodów, dla których właściwy organ jest przekonany o konieczności nałożenia tych środków, w tym dowodów potwierdzających te powody.

3. Środek nakładany na mocy art. 18–23 wchodzi w życie z chwilą opublikowania komunikatu lub w określonym w komunikacie terminie przypadającym po dacie publikacji i ma zastosowanie wyłącznie do transakcji zawartych po wejściu środka w życie.

Artykuł 26

Powiadomienie kierowane do EUNGiPW i innych właściwych organów

1. Przed nałożeniem lub przedłużeniem środka na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 oraz przed nałożeniem ograniczenia na mocy art. 23 właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym przez siebie środku.

2. Powiadomienie to zawiera informacje na temat proponowanych środków, kategorii instrumentów finansowych i transakcji, do których będą one miały zastosowanie, dowodów potwierdzających powody wprowadzenia tych środków oraz planowanego terminu ich wejścia w życie.

3. Powiadomienia o proponowanym nałożeniu lub przedłużeniu środka na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 należy dokonać nie później niż na 24 godziny przed planowanym wejściem w życie lub przedłużeniem środka. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia z wyprzedzeniem krótszym niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie środka, jeżeli dochowanie 24-godzinnego terminu jest niemożliwe. Powiadomienia o ograniczeniach na mocy art. 23 dokonuje się przed planowanym wejściem środka w życie.

4. Właściwy organ, który otrzymuje powiadomienie na mocy niniejszego artykułu, może podjąć środki zgodnie z art. 18–23 w tym państwie członkowskim, jeżeli jest przekonany, że dany środek jest konieczny w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi, który dokonuje powiadomienia. Właściwy organ, który otrzymuje powiadomienie, również wystosowuje powiadomienie zgodnie z ust. 1–3, w przypadku gdy proponuje przyjęcie środków.

▼B

SEKCJA 2

Uprawnienia EUNGiPW

Artykuł 27

Koordynacja przez EUNGiPW

1. EUNGiPW pełni rolę mediatora i koordynatora w związku ze środkami podejmowanymi przez właściwe organy na mocy sekcji 1. EUNGiPW zapewnia w szczególności spójność podejść przyjmowanych przez właściwe organy w odniesieniu do podejmowanych środków, zwłaszcza w zakresie takich kwestii jak to, kiedy konieczne jest wykonanie uprawnień interwencyjnych, charakter wszelkich nakładanych środków oraz wejście w życie i okres obowiązywania tych środków.

2. Po otrzymaniu powiadomienia na mocy art. 26 o środku, który ma być nałożony lub przedłużony na mocy art. 18, 19, 20 lub 21, EUNGiPW wydaje w ciągu 24 godzin opinię na temat konieczności podejmowania danego środka lub proponowanego środka jako ochrony w danych wyjątkowych okolicznościach. Opinia ta zawiera informację, czy EUNGiPW jest zdania, że wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności stanowiące poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w co najmniej jednym państwie członkowskim, czy dany środek lub proponowany środek jest odpowiedni i proporcjonalny jako ochrona przed tym zagrożeniem oraz czy proponowany okres obowiązywania każdego z takich środków jest uzasadniony. Jeżeli EUNGiPW jest zdania, że w celu ochrony przed danym zagrożeniem konieczne jest podjęcie jakiegoś środka przez inne właściwe organy, stwierdzenie to jest również umieszczane w jego opinii. Opinia jest publikowana na stronach internetowych EUNGiPW.

3. W przypadku gdy właściwy organ planuje podjęcie środków lub podejmuje środki wbrew opinii EUNGiPW wydanej na mocy ust. 2 lub też odmawia podjęcia środków wbrew opinii EUNGiPW wydanej na mocy tego ustępu, to publikuje on na swoich stronach internetowych w ciągu 24 godzin od otrzymania opinii EUNGiPW komunikat zawierający pełne wyjaśnienie powodów takiego postępowania. W takiej sytuacji EUNGiPW sprawdza, czy zostały spełnione warunki skorzystania z uprawnień interwencyjnych na mocy art. 28 oraz czy sytuacja tego wymaga.

4. EUNGiPW dokonuje regularnie, a w każdym razie nie rzadziej niż co trzy miesiące, przeglądu środków, o których mowa w niniejszym artykule. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie.

Artykuł 28

Uprawnienia interwencyjne EUNGiPW w wyjątkowych okolicznościach

1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, EUNGiPW:

a) żąda od osób fizycznych lub prawnych posiadających pozycje krótkie netto związane z określonym instrumentem finansowym lub kategorią instrumentów finansowych, aby zgłaszały właściwemu organowi lub podawały do wiadomości publicznej informacje dotyczące danej pozycji; albo

▼B

b) nakłada zakaz lub ograniczenia dotyczące dokonywania przez osoby fizyczne lub prawne krótkiej sprzedaży lub innej transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty finansowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), lub związanej z takim instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez taką osobę w przypadku spadku ceny lub wartości innego instrumentu finansowego.

Dany środek może mieć zastosowanie w szczególnych okolicznościach lub podlegać wyjątkom określonym przez EUNGiPW. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.

2. EUNGiPW podejmuje decyzję na mocy ust. 1 tylko wówczas, jeżeli:

a) środki wymienione w ust. 1 lit. a) i b) stanowią ochronę przed zagrożeniem dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części, przy czym istnieją skutki transgraniczne; oraz

b) żaden właściwy organ nie podjął środków w celu ochrony przed zagrożeniem lub jeden lub większa liczba właściwych organów podjęła środki, które nie stanowią adekwatnej ochrony przed tym zagrożeniem.

3. Podejmując środki, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW bierze pod uwagę stopień, w jakim środek ten:

a) stanowi znaczącą ochronę przed zagrożeniem dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części lub znacznie zwiększa zdolność właściwych organów do monitorowania tego zagrożenia;

b) nie stwarza ryzyka arbitrażu regulacyjnego;

c) nie ma niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, w tym nie powoduje ograniczenia płynności na tych rynkach ani niepewności wśród uczestników rynku, które byłyby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.

W przypadku gdy jeden lub większa liczba właściwych organów podjęła środki na mocy art. 18, 19, 20 lub 21, EUNGiPW może podjąć dowolny ze środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, bez potrzeby wydawania opinii przewidzianej w art. 27.

4. Przed podjęciem decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW konsultuje się z ERRS i – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi organami.

▼B

5. Przed podjęciem decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW powiadamia dane właściwe organy o środku, jaki proponuje podjąć. Powiadomienie to zawiera informacje na temat proponowanych środków, kategorii instrumentów finansowych i transakcji, do których będą one miały zastosowanie, dowodów potwierdzających powody wprowadzenia tych środków oraz planowanego terminu ich wejścia w życie.

6. Powiadomienia należy dokonać najpóźniej na 24 godziny przed planowanym wejściem w życie lub przedłużeniem środka. W wyjątkowych okolicznościach EUNGiPW może dokonać powiadomienia z wyprzedzeniem krótszym niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie środka, jeżeli dochowanie 24-godzinnego terminu jest niemożliwe.

7. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych komunikaty o decyzjach dotyczących nałożenia lub przedłużenia środka, o którym mowa w ust. 1. W komunikacie tym podaje się co najmniej:

a) nałożone środki, w tym instrumenty i kategorie transakcji, do których środki te mają zastosowanie, oraz okres ich obowiązywania; oraz

b) powody, dla których EUNGiPW jest przekonany o konieczności nałożenia środków, w tym dowody potwierdzające te powody.

8. Po podjęciu decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW niezwłocznie powiadamia właściwe organy o podjętych środkach.

9. Dany środek wchodzi w życie z chwilą opublikowania komunikatu na stronach internetowych EUNGiPW lub w określonym w komunikacie terminie przypadającym po dacie publikacji i ma zastosowanie wyłącznie do transakcji zawartych po wejściu środka w życie.

10. EUNGiPW dokonuje przeglądu środków, o których mowa w ust. 1, w odpowiednich odstępach czasu, ale nie rzadziej niż co trzy miesiące. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie. Przepisy ust. 2–9 mają zastosowanie do przedłużenia środków.

11. Środek przyjęty przez EUNGiPW na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wszelkich wcześniejszych środków podjętych przez właściwy organ na mocy przepisów sekcji 1.

Artykuł 29

Uprawnienia EUNGiPW w sytuacjach nadzwyczajnych związanych z długiem państwowym

W razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej związanej z długiem państwowym lub swapami ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zastosowanie mają art. 18 i 38 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 30

Szczegółowe określenie niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, określających kryteria i czynniki, które właściwe organy i EUNGiPW mają wziąć pod uwagę, decydując o przypadkach, w których występują niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, o których mowa w art. 18–21 i w art. 27, oraz zagrożenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. a).

Artykuł 31

Dochodzenia prowadzone przez EUNGiPW

Na wniosek właściwego organu lub większej ich liczby, na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji lub z własnej inicjatywy, EUNGiPW może przeprowadzić dochodzenie dotyczące określonej kwestii lub praktyki związanej z krótką sprzedażą lub stosowaniem swapów ryzyka kredytowego, aby ustalić, czy ta kwestia lub praktyka stanowi potencjalne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynków w Unii.

W terminie trzech miesięcy od zakończenia takiego dochodzenia EUNGiPW publikuje sprawozdanie zawierające dokonane przez ten urząd ustalenia oraz wszelkie zalecenia dotyczące danej kwestii lub praktyki.

ROZDZIAŁ VI

ROLA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Artykuł 32

Właściwe organy

Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznaczy więcej niż jeden właściwy organ, jednoznacznie precyzuje ono odnośne role każdego z tych organów i wyznacza organ, który odpowiada za koordynowanie współpracy i wymiany informacji z Komisją, EUNGiPW i właściwymi organami innych państw członkowskich.

Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wyznaczonych przez siebie organach.

Artykuł 33

Uprawnienia właściwych organów

1. Aby wypełniać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do pełnienia swoich funkcji. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia w dowolny z następujących sposobów:

a) bezpośrednio;

b) we współpracy z innymi organami;

▼B

c) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

2. Aby wypełniać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą posiadać, zgodnie z prawem krajowym, uprawnienie do:

a) uzyskania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymania lub pobrania ich kopii;

b) żądania informacji od dowolnej osoby fizycznej lub prawnej, a w razie konieczności wezwania i przesłuchania osoby fizycznej lub prawnej w celu uzyskania informacji;

c) przeprowadzenie zapowiedzianych lub niezapowiedzianych wcześniej kontroli na miejscu;

d) żądania istniejących rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych;

e) żądania zaprzestania działań sprzecznych z przepisami niniejszego rozporządzenia;

f) żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów.

3. Nie naruszając ust. 2 lit. a) i b), właściwe organy muszą być uprawnione w indywidualnych przypadkach do żądania od osób fizycznych lub prawnych zawierających transakcję swapu ryzyka kredytowego, aby przedstawiły:

a) wyjaśnienie celu transakcji i czy jest ona zawierana na potrzeby zabezpieczenia przed ryzykiem czy w innym celu; oraz

b) informacje służące sprawdzeniu ryzyka podstawowego w przypadkach gdy transakcja jest zawierana w celu zabezpieczenia.

Artykuł 34

Tajemnica służbowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które pracują lub pracowały dla właściwego organu lub też dla organu albo osoby fizycznej lub prawnej, której właściwy organ przekazał zadania, w tym do audytorów i specjalistów zatrudnionych przez właściwy organ. Informacje poufne objęte tajemnicą służbową nie mogą być ujawniane innej osobie fizycznej lub prawnej ani innemu organowi, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

▼B

2. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami na mocy niniejszego rozporządzenia, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobistych, uznaje się za informacje poufne oraz podlegają one obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, chyba że w momencie ich przekazania właściwy organ oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

Artykuł 35

Obowiązek współpracy

Właściwe organy współpracują ze sobą, gdy jest to konieczne lub wskazane do celów niniejszego rozporządzenia. W szczególności właściwe organy wymieniają między sobą, bez zbędnej zwłoki, informacje mające znaczenie w kontekście wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Współpraca z EUNGiPW

Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 37

Współpraca w przypadku wniosków dotyczących kontroli na miejscu lub dochodzeń na miejscu

1. Właściwy organ państwa członkowskiego może wystąpić do właściwego organu innego państwa członkowskiego z wnioskiem o pomoc dotyczącą kontroli na miejscu lub dochodzeń na miejscu.

Właściwy organ występujący o pomoc informuje EUNGiPW o każdym wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym. W przypadku dochodzenia lub kontroli o wymiarze transgranicznym EUNGiPW może koordynować i – jeśli zostanie o to poproszony – koordynuje takie dochodzenie lub kontrolę.

2. Właściwy organ, który otrzymał wniosek właściwego organu innego państwa członkowskiego dotyczący przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu, może:

a) przeprowadzić kontrolę na miejscu lub dochodzenie na miejscu samodzielnie;

b) zezwolić właściwemu organowi, który przedstawił wniosek, na uczestniczenie w kontroli na miejscu lub dochodzeniu na miejscu;

c) zezwolić właściwemu organowi, który przedstawił wniosek, na samodzielne przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu;

d) wyznaczyć audytorów lub specjalistów do przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu;

▼B

e) podzielić się z innymi właściwymi organami określonymi zadaniami związanymi z czynnościami nadzorczymi.

3. EUNGiPW może zażądać od właściwych organów wykonania konkretnych zadań dochodzeniowych i przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeżeli istnieją uzasadnione powody, dla których informacje te są potrzebne EUNGiPW do wykonywania uprawnień przyznanych mu jednoznacznie w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 38

Współpraca z państwami trzecimi

1. W przypadku gdy jest to możliwe, właściwe organy zawierają z organami nadzorczymi państw trzecich porozumienia o współpracy dotyczące wymiany informacji z organami nadzorczymi państw trzecich, egzekwowania w państwach trzecich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz podejmowania w państwach trzecich przez ich organy nadzorcze podobnych środków w celu uzupełnienia środków podjętych na mocy rozdziału V. Te porozumienia o współpracy zapewniają przynajmniej skuteczną wymianę informacji, która umożliwia właściwym organom wykonywanie ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Właściwy organ informuje EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o zamiarze zawarcia takiego porozumienia.

2. Porozumienie o współpracy zawiera postanowienia dotyczące wymiany danych i informacji niezbędnych odpowiedniemu właściwemu organowi do przestrzegania obowiązku określonego w art. 16 ust. 2.

3. EUNGiPW koordynuje opracowywanie porozumień o współpracy między właściwymi organami a odpowiednimi organami nadzorczymi państw trzecich. W tym celu EUNGiPW przygotowuje wzór dokumentu dotyczący porozumień o współpracy, który może być wykorzystywany przez właściwe organy.

EUNGiPW koordynuje również dokonywaną między właściwymi organami wymianę informacji, które zostały uzyskane od organów nadzorczych państw trzecich i które mogą mieć znaczenie w kontekście podejmowania środków na mocy rozdziału V.

4. Właściwe organy zawierają porozumienia o współpracy w zakresie wymiany informacji z organami nadzorczymi państw trzecich tylko wówczas, gdy tajemnica służbowa w odniesieniu do ujawnianych informacji jest zagwarantowana co najmniej w stopniu określonym w art. 34. Taka wymiana informacji służy tym właściwym organom do wykonywania ich zadań.

Artykuł 39

Przekazywanie i zatrzymywanie danych osobowych

W odniesieniu do przekazywania danych osobowych między państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a państwem trzecim państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych przez EUNGiPW państwom członkowskim lub państwu trzeciemu EUNGiPW stosuje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

▼B

Dane osobowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż pięć lat.

Artykuł 40

Ujawnianie informacji państwom trzecim

Właściwy organ może przekazywać organowi nadzorczemu państwa trzeciego dane i analizę danych, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 25 lub 26 dyrektywy 95/46/WE, lecz takie przekazywanie danych odbywa się jedynie w indywidualnych przypadkach. Właściwy organ musi stwierdzić, że przekazanie danych jest niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia. Każde takie przekazanie danych odbywa się przy założeniu, że dane państwo trzecie nie przekaże odnośnych danych organowi nadzorczemu innego państwa trzeciego bez wyraźnej, pisemnej zgody właściwego organu.

Właściwy organ ujawnia organowi nadzorczemu państwa trzeciego informacje będące poufnymi zgodnie z art. 34 i otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego tylko wówczas, gdy właściwy organ uzyskał wyraźną zgodę właściwego organu, który przekazał te informacje, oraz, w stosownych przypadkach, informacje te są ujawniane wyłącznie do celów, które zaaprobował ten właściwy organ.

Artykuł 41

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i środków administracyjnych, mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Sankcje i środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW może przyjmować wytyczne zapewniające stosowanie spójnego podejścia w odniesieniu do sankcji i środków administracyjnych, które państwa członkowskie mają ustanowić.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz EUNGiPW o przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim do dnia 1 lipca 2012 r. i powiadamiają je niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizuje wykaz istniejących sankcji i środków administracyjnych, mających zastosowanie w każdym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW roczne zestawienia informacji dotyczących zastosowanych sankcji i środków administracyjnych. Jeżeli właściwy organ ujawnia publicznie fakt, że zastosowano sankcję lub środek administracyjny, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.

▼B

ROZDZIAŁ VII

AKTY DELEGOWANE

Artykuł 42

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30 wchodzi w życie wyłącznie jeżeli Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.

Artykuł 43

Termin przyjęcia aktów delegowanych

Komisja przyjmuje akty delegowane na mocy art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30 do dnia 31 marca 2012 r.

▼B

Komisja może przedłużyć o sześć miesięcy termin, o którym mowa w akapicie pierwszym.

ROZDZIAŁ VIII

AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 44

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE ([1]). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 45

Przegląd i sprawozdanie

Do dnia 30 czerwca 2013 r. Komisja, w świetle dyskusji z właściwymi organami i EUNGiPW, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

a) adekwatności progów powodujących obowiązki zgłoszenia i ujawnienia informacji na mocy art. 5, 6, 7 i 8;

b) skutków poszczególnych wymogów dotyczących ujawniania informacji na mocy art. 6, zwłaszcza w odniesieniu do efektywności i zmienności rynków finansowych;

c) zasadności bezpośredniej i scentralizowanej sprawozdawczości wobec EUNGiPW;

d) działania ograniczeń i wymogów określonych w rozdziałach II i III;

e) adekwatności ograniczeń dotyczących niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego oraz celowości dalszych ograniczeń lub warunków dotyczących krótkiej sprzedaży lub swapów ryzyka kredytowego.

Artykuł 46

Przepisy przejściowe

1. Istniejące środki wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, które obowiązywały przed dniem 15 września 2010 r., mogą być stosowane do dnia 1 lipca 2013 r., pod warunkiem że zostaną zgłoszone Komisji do dnia 24 kwietnia 2012 r.

([1]) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

▼B

2. Transakcje swapu ryzyka kredytowego skutkujące niepokrytą pozycją w odniesieniu do swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, które zostały zawarte przed dniem 25 marca 2012 r. lub w trakcie zawieszenia ograniczeń dotyczących niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zgodnie z art. 14 ust. 2, mogą zostać utrzymane do terminu zapadalności umowy swapu ryzyka kredytowego.

Artykuł 47

Personel i zasoby EUNGiPW

Do dnia 31 grudnia 2012 r. EUNGiPW dokona oceny swych potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów, związanych z przejęciem przez ten organ uprawnień i obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, i przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Artykuł 48

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2012 r.

Jednakże art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 3 i 4, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 4 i 5, art. 16 ust. 3 i 4, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5, 7 i 8 oraz art. 30, 42, 43 i 44 stosuje się od dnia 25 marca 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.